

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (трети състав)

25 януари 2018 година *

„Преюдициално запитване — Регламент (ЕС) № 604/2013 — Определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета държава — Условия и срокове, предвидени за отправянето на искане за обратно приемане — Незаконно връщане на гражданин на трета държава в държава членка, извършила прехвърляне — Член 24 — Процедура по обратно приемане — Член 27 — Способ за защита — Обхват на съдебния контрол — Обстоятелства след момента на прехвърляне“

По дело C-360/16

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Bundesverwaltungsgericht (Федерален административен съд, Германия) с акт от 27 април 2016 г., постъпил в Съда на 29 юни 2016 г., в рамките на производство по дело

Bundesrepublik Deutschland

срещу

Aziz Hasan

СЪДЪТ (трети състав),

състоящ се от: L. Bay Larsen (докладчик), председател на състава, J. Malenovský, M. Safjan, D. Šváby и M. Vilaras, съдии,

генерален адвокат: Y. Bot,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като има предвид становищата, представени:

- за г-н Hasan, от W. Karczewski, Rechtsanwalt,
- за полското правителство, от B. Majczyna, в качеството на представител,
- за швейцарското правителство, от U. Bucher, в качеството на представител,
- за Европейската комисия, от G. Wils и M. Condou-Durande, в качеството на представители,

* Език на производството: немски.

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 7 септември 2017 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на членове 18, 23 и 24 от Регламент (ЕС) № 604/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година за установяване на критерии и механизми за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета държава или от лице без гражданство (ОВ L 180, 2013 г., стр. 31, наричан по-нататък „Регламент „Дъблин III“).
- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между Bundesrepublik Deutschland (Федерална република Германия) и г-н Aziz Hasan, сирийски гражданин, относно решението на Bundesamt für Migration und Flüchtlinge (Федерална служба за миграцията и бежанците, Германия) (наричана по-нататък „Службата“), с което се отхвърля молбата за убежище, подадена от г-н Hasan, и се разпорежда прехвърлянето му в Италия.

Правна уредба

Правото на Съюза

Директива 2013/32/ЕС

- 3 Съгласно член 6, параграфи 1 и 2 от Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила (ОВ L 180, 2013 г., стр. 60):

„1. Когато дадено лице подава молба за международна закрила до орган, който съгласно националното право е компетентен да регистрира подобни молби, регистрацията се извършва не по-късно от 3 работни дни след подаването на молбата.

Ако молбата за международна закрила е подадена до други органи, които има вероятност да получат подобни молби, но не са компетентни да направят регистрацията съгласно националното право, държавите членки се уверяват, че регистрацията се извършва не по-късно от 6 работни дни след подаването на молбата.

[...]

2. Държавите членки следят за това лице, което е подало молба за международна закрила, да разполага с действителна възможност да внесе своята молба възможно най-скоро. [...].“

Регламент „Дъблин III“

4 Съгласно съображения 4, 5 и 19 от Регламент „Дъблин III“:

„(4) В заключенията [на Европейския съвет, по време на специалното му заседание в Тампере на 15 и 16 октомври 1999 г.] също така се посочва, че [общата европейска система за убежище] следва да включва в краткосрочен план ясен и работещ метод за определяне на държавата членка, която е компетентна за разглеждането на молба за убежище.

(5) Един подобен метод трябва да се основава на обективни, справедливи критерии както за държавите членки, така и за заинтересованите лица. По-специално, той трябва да даде възможност бързо да се определи компетентната държава членка, така че да се гарантира ефективен достъп до процедурите за предоставяне на международна закрила, без да се компрометира целта за бърза обработка на молбите за международна закрила.

[...]

(19) За да се гарантира ефективната защита на правата на засегнатите лица, следва да бъдат установени законови гаранции и право на ефективна правна защита по отношение на решения, засягащи прехвърляния в компетентната държава членка. По-специално в съответствие с член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз. За да се гарантира спазването на международното право, ефективната правна защита следва да включва както разглеждането на прилагането на настоящия регламент, така и на законната и фактическа ситуация в държавата членка, в която е прехвърлен кандидатът“.

5 Член 3, параграфи 1 и 2 от този регламент предвижда:

„1. Държавите членки разглеждат всяка молба за международна закрила на гражданин на трета държава или на лице без гражданство, който подава молба на територията на която и да било от тях, включително на границата или в транзитните зони. Молбите се разглеждат от една-единствена държава членка, а именно от онази, за която критериите, предвидени в глава III, сочат, че е компетентна за това.

2. Когато не може да бъде посочена компетентна държава членка, на основата на критериите, изброени в настоящия регламент, първата държава членка, пред която е представена молбата за международна закрила, е компетентна за разглеждането ѝ.

Когато е невъзможно кандидатът да бъде прехвърлен в първоначално посочената за компетентна държава членка, тъй като са налице основателни опасения да се смята, че в тази държава членка съществуват системни недостатъци в процедурата по предоставяне на убежище и на условията за приемане на кандидати, което създава риск от нечовешко или унижително отношение по смисъла на член 4 от Хартата на основните права на Европейския съюз, определящата държава членка продължава да разглежда критериите, предвидени в глава III, за да установи дали друга държава членка може да бъде посочена за компетентна.

[...]“.

6 Член 18, параграф 1 от посочения регламент има следния текст:

„Компетентната държава членка по смисъла на настоящия регламент, е длъжна:

[...]

- б) да приеме обратно, при условията, предвидени в членове 23, 24, 25 и 29, кандидат, чиято молба е в процес на разглеждане и който е подал молба в друга държава членка или който се намира на територията на друга държава членка без документ за пребиваване;
- в) да приеме обратно, при условията, предвидени в членове 23, 24, 25 и 29, гражданин на трета държава или лице без гражданство, което е оттеглило молбата си в процес на разглеждане и е подало молба в друга държава членка или което се намира на територията на друга държава членка без документ за пребиваване;
- г) да приеме обратно, при условията, предвидени в членове 23, 24, 25 и 29, гражданин на трета държава или лице без гражданство, чиято молба е била отхвърлена и който е подал молба в друга държава членка или който се намира на територията на друга държава членка без документ за пребиваване“.

7 Член 19, параграф 2 от същия регламент гласи следното:

„Задълженията по член 18, параграф 1 се прекратяват, ако компетентната държава членка, от която е поискано да поеме отговорност за кандидата [...] или да го приеме обратно [...], е в състояние да установи, че въпросното лице е напуснало територията на държавите членки за най-малко три месеца, освен ако въпросното лице притежава валиден документ за пребиваване, издаден от компетентната държава членка.

Молба, подадена след периода на отсъствие, посочен в първа алинея, се счита за нова молба и дава началото на нова процедура за определяне на компетентната държава членка“.

8 Съгласно член 23, параграфи 1—3 от Регламент „Дъблин III“:

„1. Когато държава членка, в която лице от посочените в член 18, параграф 1, буква б), в) или г) е подало нова молба за международна закрила, счита друга държава членка за компетентна, в съответствие с член 20, параграф 5 и член 18, параграф 1, буква б), в) или г), тя може да отправи искане към въпросната друга държава членка да приеме обратно това лице.

2. Искането за обратно приемане се изготвя възможно най-бързо и във всички случаи до два месеца след получаването на резултата от Евродак [...].

Ако искането за обратно приемане се основава на други доказателства, а не на информацията, получена от системата на Евродак, то се изпраща на замолената държава членка в рамките на три месеца от датата, на която молбата за международна закрила е била подадена по смисъла на член 20, параграф 2.

3. Ако искането за обратно приемане не е направено в определените в параграф 2 срокове, компетентна за разглеждането на молбата за международна закрила е държавата членка, в която е подадена новата молба“.

9 Член 24, параграфи 1—3 от този регламент предвижда:

„1. Когато държава членка, на чиято територия лице от посочените в член 18, параграф 1, буква б), в) или г) пребивава без документ за пребиваване, и в която не е била подавана нова молба за международна закрила, счита въпросната друга държава членка за компетентна в съответствие с член 20, параграф 5 и член 18, параграф 1, буква б), в) или г), тя може да отправи искане към въпросната друга държава членка да приеме обратно това лице.

2. Чрез дерогация от член 6, параграф 2 от Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни [ОВ L 348, 2008 г., стр. 98], ако държавата членка, на чиято територия дадено лице пребивава без документ за пребиваване, реши да проведе търсене в системата Евродак [...], искането за обратно приемане на лице от посочените в член 18, параграф 1, буква б) или в) от настоящия регламент или на лице, посочено в член 18, параграф 1, буква г) от същия регламент, и чиято молба за международна закрила не е била отхвърлена с окончателно решение, се прави възможно най-бързо, но във всички случаи до два месеца след получаването на положителния резултат от Евродак [...].

Ако искането за обратно приемане се основава на доказателства, различни от получените от системата Евродак, то се изпраща на замолената държава членка в рамките на три месеца от датата, на която молещата държава членка получи информация, че друга държава членка може да е компетентна за въпросното лице.

3. Ако искането за обратно приемане не е направено в определените в параграф 2 срокове, държавата членка, на чиято територия въпросното лице пребивава без документ за пребиваване, дава на лицето възможност да подаде нова молба“.

10 Член 25 от споменатия регламент определя правилата за отговор на искане за обратно приемане.

11 Съгласно член 26, параграф 1 от същия регламент:

„Когато замолената държава членка се съгласи да поеме отговорността или да приеме обратно кандидат или друго лице от посочените в член 18, параграф 1, буква в) или г), молещата държава членка уведомява засегнатото лице за решението да го прехвърли в компетентната държава членка и, където това е необходимо, че тя няма да разглежда неговата молба за международна закрила. [...]“.

12 Член 27, параграфи 1 и 3 от Регламент „Дъблин III“ гласи:

„1. Кандидатът или друго лице, посочено в член 18, параграф 1, буква в) или г), имат право на ефективна правна защита под формата на право на обжалване или на преразглеждане пред съд или правораздавателен орган на решението за прехвърляне по отношение на неговите правни и фактически основания.

[...]

3. За целите на обжалването или преразглеждането на решението за прехвърляне, държавите членки предвиждат в националното си право, че:

- а) жалбата или искането за преразглеждане предоставя на засегнатото лице правото да остане във въпросната държава членка до произнасянето по жалбата или искането за преразглеждане; или
- б) прехвърлянето спира автоматично, като това спиране изтича след определен разумен срок, през който съд или правораздавателен орган след задълбочено и изчерпателно разглеждане на молбата за спиране е взел решение дали да постанови суспензивно действие на дадена жалба или искане за преразглеждане; или

в) на засегнатото лице се предоставя възможност да подаде молба в разумен срок до съд или правораздавателен орган за спиране на изпълнението на решение за прехвърляне до произнасянето по неговата жалба или искане за преразглеждане. Държавите членки гарантират, че съществува ефективна правна защита, като спират прехвърлянето до вземането на решение по първата молба за спиране. Всяко решение за спиране на изпълнението на решението за прехвърляне се взема в разумен срок, който същевременно позволява задълбочено и изчерпателно разглеждане на молбата за спиране. В решението да не се спира изпълнението на решение за прехвърляне се посочат мотивите за вземането му“.

13 Член 29, параграфи 1—3 от същия регламент предвижда:

„1. Предаването на кандидата или на друго лице, посочено в член 18, параграф 1, буква в) или г) от молещата държавата членка на компетентната държава членка се осъществява в съответствие с националното право на молещата държава членка след съгласуване между заинтересованите държави членки, веднага щом това бъде практически възможно и най-късно в шестмесечен срок от приемането на искането от друга държава членка да поеме отговорността или да приеме обратно въпросното лице или на крайното решение по обжалване или по преразглеждане в случай на суспензивно действие в съответствие с член 27, параграф 3.

[...]

2. Ако прехвърлянето не е извършено в шестмесечния срок, компетентната държава членка се освобождава от своите задължения за поемане на отговорност или приемане обратно на засегнатото лице и в такъв случай отговорността се прехвърля върху молещата държава членка. Този срок може да бъде удължен най-много до една година, ако прехвърлянето не е могло да бъде извършено поради това че засегнатото лице е задържано в учреждение за изтърпяване на наказанието лишаване от свобода или най-много до осемнадесет месеца, ако засегнатото лице се укрие.

3. Ако дадено лице е прехвърлено по погрешка или ако решението за прехвърляне е отменено вследствие на обжалване или на преразглеждане, след като прехвърлянето е било извършено, държавата членка, извършила прехвърлянето, следва бързо да приеме обратно лицето“.

Германското право

14 Съгласно член 77 от Asylgesetz (Закон за убежището), в обнародваната му на 2 септември 2008 г. (BGBl. 2008 I, стр. 1798) редакция:

„По делата съгласно настоящия закон, съдът се основава на съществуващата законова и фактическа ситуация към момента на последното съдебно заседание; ако решението не е предшествано от съдебно заседание, определящ е моментът на постановяване на решението [...]“.

Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси

15 На 29 октомври 2014 г. г-н Hasan подава молба за убежище в Германия.

16 Тъй като справка в системата „Евродак“ показва, че на 4 септември 2014 г. заинтересованото лице вече е поискало международна закрила в Италия, на 11 ноември 2014 г. Службата отправя искане до италианските власти да приемат обратно г-н Hasan на основание на Регламент „Дъблин III“.

- 17 Италианските органи не са отговорили на това искане за обратно приемане.
- 18 С решение от 30 януари 2015 г. Службата отхвърля като недопустима подадената от г-н Hasan молба за убежище, като приема, че Италианската република е компетентната да разгледа тази молба държава членка, и разпорежда прехвърлянето му в Италия.
- 19 Г-н Hasan обжалва това решение на Службата пред Verwaltungsgericht Trier (Административен съд Трир, Германия), като едновременно с жалбата подава молба да се постанови суспензивно действие. На 12 март 2015 г. посочената юрисдикция отхвърля молбата за суспензивно действие, а след това самата жалба — на 30 юни 2015 г.
- 20 На 3 август 2015 г. г-н Hasan е прехвърлен в Италия. През същия месец обаче той се връща незаконно в Германия.
- 21 Г-н Hasan подава въззивна жалба срещу решението на Verwaltungsgericht Trier (Административен съд Трир). На 3 ноември 2015 г. тази жалба е уважена с решение на Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz (областен административен съд Райнланд Пфалц, Германия). Последният приема по-специално, че г-н Hasan е прехвърлен в Италия след изтичането на шестмесечния срок по член 29, параграф 1 от Регламент „Дъблин III“ и че следователно Федерална република Германия вече е компетентна да разгледа молбата за убежище, подадена от засегнатото лице.
- 22 Федерална република Германия подава ревизионна жалба пред Bundesverwaltungsgericht (Федерален административен съд, Германия) срещу това решение на Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz (Областен административен съд Райнланд Пфалц).
- 23 Според Bundesverwaltungsgericht (Федерален административен съд) анализът на въззивната юрисдикция е неправилен, тъй като при правилно изчисляване на срока по член 29, параграф 1 от Регламент „Дъблин III“ става видно, че г-н Hasan е прехвърлен в Италия преди изтичането на този срок.
- 24 Според Bundesverwaltungsgericht (Федерален административен съд) обаче не може да се установи окончателно дали Италианската република е първоначално компетентната да разгледа молбата на г-н Hasan за предоставяне на убежище, тъй като е възможно да се окаже, че тази компетентност трябва да бъде изключена в приложение на член 3, параграф 2 от цитирания регламент поради евентуални системни недостатъци по смисъла на тази разпоредба в процедурата по предоставяне на убежище и на условията за приемане на кандидатите за международна закрила в посочената държава членка.
- 25 Същата юрисдикция обаче подчертава, че този въпрос няма да е необходимо да бъде решаван, ако с незаконното връщане на г-н Hasan в Германия компетентността за разглеждане на молбата му за убежище вече е прехвърлена на Федерална република Германия към датата на решението на въззивната юрисдикция или ако към тази дата все още е можела да бъде проведена процедура по обратно приемане.
- 26 При тези обстоятелства Bundesverwaltungsgericht (Федерален административен съд) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:
 - „1) Когато след подаването от гражданин на трета държава на втора молба за предоставяне на убежище в друга държава членка (в случая: Германия), вследствие на отхвърлянето от съд на молбата му за спиране на изпълнението на решението за прехвърляне съгласно Регламент

[„Дъблин III“] този гражданин е прехвърлен в първоначално компетентната държава членка, в която е подадена първата молба за предоставяне на убежище (в случая: Италия), и веднага след това се е върнал незаконно във втората държава членка (в случая: Германия):

- а) съгласно принципите на Регламент „Дъблин III“ за целите на съдебния контрол върху решение за прехвърляне меродавна ли е фактичката ситуация към момента на прехвърляне, тъй като компетентността е окончателно определена с извършеното в срок прехвърляне и следователно релевантните за определянето на компетентността разпоредби на Регламент „Дъблин III“ вече не следва да се прилагат по отношение на по-нататъшното развитие, или трябва да се вземат предвид последващи промени на обстоятелствата, които по принцип са от значение за компетентността, например изтичането на срокове за обратно приемане или (ново) прехвърляне?
 - б) след приключена процедура по определяне на компетентността на основание решението за прехвърляне възможни ли са по-нататъшни прехвърляния в първоначално компетентната държава членка и тази държава членка продължава ли да има задължение за приемане на гражданина на трета държава?
- 2) Ако компетентността не е окончателно определена с прехвърлянето, коя от посочените по-долу разпоредби трябва да се прилага в такава хипотеза спрямо дадено лице по смисъла на член 18, параграф 1, букви б), в) или г) от Регламент „Дъблин III“ поради все още течащото производство по обжалване на вече изпълненото решение за прехвърляне:
- а) член 23 от Регламент „Дъблин III“ (по аналогия), което в случай на ново искане за обратно приемане, ненаправено в срок, може да доведе до преместване на компетентността по смисъла на член 23, параграфи 2 и 3 от Регламент „Дъблин III“, или
 - б) член 24 от Регламент „Дъблин III“ (по аналогия), или
 - в) нито една от разпоредбите, посочени в подточки а) и б)?
- 3) В случай че спрямо такова лице не е приложим (по аналогия) нито член 23, нито член 24 от Регламент „Дъблин III“ (въпрос 2, подточка в), на основание на обжалваното решение за прехвърляне възможни ли са по-нататъшни прехвърляния в първоначално компетентната държава членка (в случая: Италия) до приключването на производството по обжалване и продължава ли тази държава членка да има задължението за приемане на гражданина на трета държава, независимо дали са отправени по-нататъшни искания за обратно приемане, без да се спазват сроковете по член 23, параграф 3 или по член 24, параграф 2 от Регламент „Дъблин III“ и независимо от сроковете за прехвърляне, залегнали в член 29, параграфи 1 и 2 от Регламент „Дъблин III“?
- 4) В случай че спрямо такова лице трябва да се приложи (по аналогия) член 23 от Регламент „Дъблин III“ (въпрос 2, подточка а), новото искане за обратно приемане обвързано ли е (по аналогия) с нов срок по член 23, параграф 2 от Регламент „Дъблин III“? Ако това е така, започва ли този нов срок да тече от момента на узнаване от страна на компетентния орган за повторното влизане, или друго събитие е от определящо значение за датата, на която започва да тече срокът?
- 5) В случай че спрямо такова лице трябва да се приложи (по аналогия) член 24 от Регламент „Дъблин III“ (въпрос 2, подточка б):
- а) новото искане за обратно приемане обвързано ли е (по аналогия) с нов срок по член 24, параграф 2 от Регламент „Дъблин III“? Ако това е така, започва ли този нов срок да тече от момента на узнаване от страна на компетентния орган за повторното влизане, или друго събитие е от определящо значение за датата, на която започва да тече срокът?
 - б) Когато другата държава членка (в случая: Германия) пропусне срок, който съгласно член 24, параграф 2 от Регламент „Дъблин III“ трябва да бъде спазен (по аналогия), подаването на нова молба за предоставяне на убежище по смисъла на член 24, параграф 3 от Регламент „Дъблин III“ поражда ли пряко компетентността на другата държава членка (в случая: Германия), или тази държава членка може въпреки новата

- молба за предоставяне на убежище отново да отправи искане за обратно приемане до първоначално компетентната държава членка (в случая: Италия), без да е обвързана от срок, или да прехвърли чужденеца в тази държава членка, без да отправя искане за обратно приемане?
- в) Когато другата държава членка (в случая: Германия) пропусне срок, който съгласно член 24, параграф 2 от Регламент „Дъблин III“ трябва да бъде спазен (по аналогия), наличието на висящо производство, което има за предмет молба за предоставяне на убежище, подадена в другата държава членка (в случая: Германия) преди прехвърлянето, трябва ли да се приравнява на подаването на нова молба за предоставяне на убежище по смисъла на член 24, параграф 3 от Регламент „Дъблин III“?
- г) Когато другата държава членка (в случая: Германия) пропусне срок, който съгласно член 24, параграф 2 от Регламент „Дъблин III“ трябва да бъде спазен (по аналогия), и нито чужденецът е подал нова молба за предоставяне на убежище, нито наличието на висящо производство, което има за предмет молба за предоставяне на убежище, подадена в другата държава членка (в случая: Германия) преди прехвърлянето, трябва да се приравнява на подаването на нова молба за предоставяне на убежище по смисъла на член 24, параграф 3 от Регламент „Дъблин III“, може ли другата държава членка (в случая: Германия) отново да отправи искане за обратно приемане до първоначално компетентната държава членка (в случая: Италия), без да е обвързана от срок, или да прехвърли чужденеца в тази държава членка, без да отправя искане за обратно приемане?“.

По преюдициалните въпроси

По първия въпрос, буква а)

- 27 Най-напред следва да се отбележи, че видно от преюдициалното запитване, по силата на приложимите в областта на убежището национални процесуални правила съдът, до който е подадена жалба срещу решение за прехвърляне, е длъжен по принцип да се произнесе съобразно с фактическата ситуация към момента на последното съдебно заседание пред него или, ако такова не се провежда, към момента, в който този съд се произнася по жалбата.
- 28 При това положение следва да се приеме, че с първия си въпрос, буква а) запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали член 27, параграф 1 от Регламент „Дъблин III“ трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национално законодателство като разглежданото по главното производство, съгласно което при съдебния контрол на решението за прехвърляне е необходимо да се изхожда от фактическата ситуация към момента на последното съдебно заседание пред сезирания съд или, ако такова не се провежда, към момента, в който същият се произнася по жалбата.
- 29 Съгласно член 27, параграф 1 от Регламент „Дъблин III“ кандидатът за международна закрила има право на ефективна правна защита под формата на право на обжалване или на преразглеждане пред съд или правораздавателен орган на решението за прехвърляне по отношение на неговите правни и фактически основания.
- 30 Обхватът на контрола при обжалване от страна на кандидата за международна закрила на издаденото спрямо него решение за прехвърляне е уточнен в съображение 19 от този регламент, в което се посочва, че за да се гарантира спазването на международното право, установената с цитирания регламент ефективна правна защита срещу решението за прехвърляне следва да включва, от една страна, преценка как е приложен този регламент, и от друга страна,

преценка каква е законната и фактическата ситуация в държавата членка, в която е прехвърлян кандидатът (решения от 26 юли 2017 г., *Mengesteab*, C-670/16, EU:C:2017:587, т. 43 и от 25 октомври 2017 г., *Shiri*, C-201/16, EU:C:2017:805, т. 37).

- 31 В допълнение, от практиката на Съда по член 29 от Регламент „Дъблин III“ следва, че с оглед, от една страна, на целта, посочена в съображение 19 от същия регламент, да се гарантира в съответствие с член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз ефективна защита на засегнатите лица и от друга страна, на изложената в съображение 5 от споменатия регламент цел да се гарантира бързото определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, кандидатът трябва да има на разположение ефективен и бърз способ за защита, който да му позволи да изтъкне обстоятелства, настъпили след момента на приемане на приетото по отношение на него решение за прехвърляне, когато отчитането на тези обстоятелства е определящо за правилното прилагане на същия регламент (вж. в този смисъл решение от 25 октомври 2017 г., *Shiri*, C-201/16, EU:C:2017:805, т. 44).
- 32 Законодателство като разглежданото по главното производство, което дава на кандидата за международна закрила възможност да изтъкне при обжалването на решението за прехвърляне обстоятелства, настъпили след момента на приемане на това решение, изпълнява задължението да се предвиди ефективен и бърз способ за защита (вж. по аналогия решение от 25 октомври 2017 г., *Shiri*, C-201/16, EU:C:2017:805, т. 45).
- 33 В този аспект член 27, параграф 1 от Регламент „Дъблин III“ няма как да се тълкува в смисъл, че не допуска такова законодателство просто поради факта, че то може да доведе съда, до който е подадена жалба срещу решение за прехвърляне, в случай като разглеждания по главното производство да отчете обстоятелства, настъпили след момента не само на приемане на това решение, но и на прехвърляне на засегнатото лице, извършено в приложение на споменатото решение.
- 34 Действително подобни обстоятелства не могат да бъдат релевантни за прилагането на съдържащи се в този регламент правила, които — подобно на изложените в член 29, параграфи 1 и 2 от него — уреждат провеждането на процедурата по обратно приемане преди прехвърлянето.
- 35 Извършването на прехвърлянето, което представлява просто практическото привеждане в действие на решението за прехвърляне, обаче само по себе си не може да установи окончателно компетентността на държавата членка, в която е било прехвърлено засегнатото лице.
- 36 Следва да се приеме за установено, първо, че Регламент „Дъблин III“ всъщност няма разпоредба, която да придава такъв ефект на прехвърлянето или да предвижда, че това извършване е релевантно за целите на определянето на компетентната държава членка.
- 37 Второ, от друга страна, от член 29, параграф 3 от цитирания регламент ясно следва, че при прехвърляне по погрешка или отмяна на решението за прехвърляне след като прехвърлянето е било извършено, засегнатото лице трябва да бъде обратно прието от държавата членка, извършила прехвърлянето — нещо, което задължително означава, че в някои случаи компетентността на държавата членка, в която е извършено прехвърлянето, може да бъде поставена под въпрос след момента на прехвърлянето.
- 38 Трето, впрочем обратното разрешение би могло до голяма степен да лиши от полезен ефект обжалването или преразглеждането, предвидени в член 27, параграф 1 от цитирания регламент, и да накърни гарантираната на засегнатите лица съдебна защита, тъй като от член 27, параграф 3 от същия регламент следва, че подаването на жалба или на искане за преразглеждане не води непременно до спиране на изпълнението на решението за прехвърляне

и че следователно това подаване не представлява автоматично пречка за извършването на прехвърлянето, преди дадена юрисдикция да е имала възможността да провери дали това решение е законосъобразно.

- 39 Четвърто, следва да се подчертае, че някои разпоредби на Регламент „Дъблин III“ могат да доведат до поставяне под въпрос на компетентността на държава членка поради обстоятелства, настъпили след прехвърлянето в нея. Такъв е по-специално случаят по член 19, параграф 2 от цитирания регламент, когато след прехвърлянето засегнатото лице е напуснало територията на държавите членки за най-малко три месеца, преди да подаде нова молба за международна закрила в друга държава членка (вж. в този смисъл решение от 7 юни 2016 г., Karim, C-155/15, EU:C:2016:410, т. 17).
- 40 С оглед на изложените дотук съображения на първия въпрос, буква а) следва да се отговори, че член 27, параграф 1 от Регламент „Дъблин III“ във връзка със съображение 19 от този регламент и с член 47 от Хартата на основните права трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национално законодателство като разглежданото по главното производство, съгласно което при съдебния контрол на решението за прехвърляне е необходимо да се изхожда от фактическата ситуация към момента на последното съдебно заседание пред сезирания съд или, ако такова не се провежда, към момента, в който същият се произнася по жалбата.

По първия въпрос, буква б) и по втория и третия въпрос

- 41 С първия си въпрос, буква б) и с втория и третия си въпрос, които следва да бъдат разгледани заедно, запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали членове 23 и 24 от Регламент „Дъблин III“ трябва да се тълкуват в смисъл, че в случай като разглеждания по главното производство, при който, след като е подал молба за международна закрила в една държава членка, гражданин на трета държава е прехвърлен в тази държава членка вследствие от отхвърлянето на нова молба, подадена пред друга държава членка, и след това се е върнал на територията на втората държава членка без документ за пребиваване, спрямо този гражданин може да се води процедура по обратно приемане или дали е възможно това лице отново да бъде прехвърлено в първата държава членка, без да се провежда такава процедура.
- 42 Приложното поле на процедурата по обратно приемане е определено в членове 23 и 24 от Регламент „Дъблин III“ (определение от 5 април 2017 г., Ahmed, C-36/17, EU:C:2017:273, т. 26).
- 43 От член 23, параграф 1 и от член 24, параграф 1 от цитирания регламент следва, че тази процедура е приложима спрямо лицата, посочени в член 18, параграф 1, букви б)–г) от цитирания регламент.
- 44 Последните разпоредби визират лице, което, от една страна, е подало молба за международна закрила, намираща се в процес на разглеждане, оттеглило е такава молба или същата е отхвърлена и което, от друга страна, или е подало молба в друга държава членка, или пребивава на територията на друга държава членка без документ за пребиваване.
- 45 Ето защо за гражданин на трета държава като разглеждания по главното производство, който пребивава на територията на една държава членка без документ за пребиваване след като е подал молба за международна закрила в друга държава членка, която последната държава членка междувременно е оставила без уважение, трябва да се счита, че попада в приложното поле на процедурата по обратно приемане, предвидена в Регламент „Дъблин III“.

- 46 Във връзка с правилата, които трябва да бъдат съобразени, за да бъде тази процедура надлежно проведена, следва да се припомни, че член 23 от цитирания регламент урежда хипотезите, когато в молещата държава членка е била подадена нова молба за международна закрила, докато член 24 от него се отнася до случаите, когато в тази държава членка не е била подавана такава молба (вж. в този смисъл определение от 5 април 2017 г., Ahmed, C-36/17, EU:C:2017:273, т. 26).
- 47 Следователно процедурата по член 24 от Регламент „Дъблин III“ може да бъде приложена спрямо лице като разглежданото по главното производство, което, след като е подало молба за международна закрила в една държава членка, се връща незаконно на територията на друга държава членка, без да подаде там нова молба за международна закрила.
- 48 Фактът, че още при първото си пребиваване на територията на втората от тези държави членки такова лице е подало молба за международна закрила, отхвърлена в предвидените в член 26, параграф 1 от споменатия регламент рамки, не променя този извод.
- 49 Всъщност, след като въпросната молба вече не е в процес на разглеждане в тази държава членка, изложеният факт няма как да означава, че това лице се приравнява на лице, подало нова молба за международна закрила, която трябва да бъде или отхвърлена съгласно член 26, параграф 1, преди да е възможно извършването на прехвърляне, или разгледана от споменатата държава членка съгласно член 23, параграф 3 от цитирания регламент, в случай че провеждането на процедурата по обратно приемане се забави.
- 50 Също така фактът, че решението, с което е била отхвърлена молба за международна закрила, подадена при първото пребиваване на територията на съответната държава членка, е предмет на все още висяща пред компетентната юрисдикция жалба, не може да изключи приложението на член 24 от Регламент „Дъблин III“ в случай като разглеждания по главното производство, тъй като, когато подаването на тази жалба няма суспензивно действие, следва да се счита, че споменатото решение поражда последиците си, произтичащи от същия регламент, и че следователно обозначава приключването на административната процедура, образувана с подаването на молбата за международна закрила.
- 51 Освен това, доколкото в член 24 от въпросния регламент законодателят на Съюза е предвидил специална процедура, която е приложима спрямо гражданин на трета държава като разглеждания по главното производство и предполага по-специално замолената държава членка да бъде сезирана в императивни срокове, чието изтичане може да повлияе на положението на този гражданин, последният не може да бъде прехвърлен в друга държава членка — без тази процедура да бъде надлежно проведена — въз основа на прието по-рано спрямо него решение за прехвърляне, което вече е било изпълнено в минал момент.
- 52 Оттук противното разрешение би било несъвместимо с формулировката на членове 18 и 24 от Регламент „Дъблин III“, която изобщо не прави разграничение между първо и второ пребиваване в държава членка, различна от тази, в която е била подадена първата молба за международна закрила.
- 53 Също така, доколкото от съображенията в точки 35—39 от настоящото решение следва, че самото извършване на прехвърлянето не може да установи окончателно компетентността на държавата членка, в която е било прехвърлено засегнатото лице, ново прехвърляне не може да бъде планирано без положението на това лице да е било преразгледано с цел да се провери дали след прехвърлянето на въпросното лице компетентността не е прехвърлена на друга държава членка.

- 54 В тази насока е нужно да се подчертае, че положението на засегнатото лице може да бъде преразгледано, без да се постави под въпрос постигането на целта за бърза обработка на молбите за международна закрила, защото преразглеждането означава просто да се отчетат промените, настъпили от момента на приемане на първото решение за прехвърляне.
- 55 Ето защо на първия въпрос, буква б) и на втория и третия въпрос следва да се отговори, че член 24 от Регламент „Дъблин III“ трябва да се тълкува в смисъл, че в случай като разглеждания по главното производство, при който, след като е подал молба за международна закрила в една държава членка, гражданин на трета държава е прехвърлен в тази държава членка вследствие от отхвърлянето на нова молба, подадена пред друга държава членка, и след това се е върнал на територията на втората държава членка без документ за пребиваване, спрямо този гражданин може да се води процедура по обратно приемане и че не е възможно това лице отново да бъде прехвърлено в първата държава членка, без да се провежда такава процедура.

По четвъртия въпрос

- 56 Предвид отговора на първия въпрос, буква б) и на втория и третия въпрос не следва да се отговаря на четвъртия въпрос.

По петия въпрос, буква а)

- 57 С петия си въпрос, буква а) запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали член 24, параграф 2 от Регламент „Дъблин III“ трябва да се тълкува в смисъл, че в случай като разглеждания по главното производство, при който гражданин на трета държава се е върнал без документ за пребиваване на територията на държава членка, прехвърлила го по-рано в друга държава членка, искането за обратно приемане трябва да бъде отправено в предвидените от тази разпоредба срокове и ако това е така, последните не могат да започнат да текат, преди молещата държава членка да е узнала за връщането на засегнатото лице на нейна територия.
- 58 Съгласно член 24, параграф 2, първа алинея от Регламент „Дъблин III“, ако държавата членка, на чиято територия дадено лице пребивава без документ за пребиваване, реши да проведе търсене в системата Евродак, искането за обратно приемане се прави възможно най-бързо, но във всички случаи до два месеца след получаването на положителния резултат от Евродак.
- 59 Съгласно член 24, параграф 2, втора алинея от същия регламент, ако искането за обратно приемане се основава на доказателства, различни от получените от системата Евродак, то се изпраща на замолената държава членка в рамките на три месеца от датата, на която молещата държава членка получи информация, че друга държава членка може да е компетентна за въпросното лице.
- 60 В тази насока следва да се припомни, че процедурите по обратно приемане задължително трябва да се провеждат в съответствие с правилата, предвидени в частност в глава VI от Регламент „Дъблин III“, и че трябва в частност да се водят при спазване на редица императивни срокове (вж. в този смисъл решение от 26 юли 2017 г., Mengesteab, C-670/16, EU:C:2017:587, т. 49 и 50).
- 61 Като се има предвид, че в член 24 от цитирания регламент законодателят на Съюза не е провел разграничение между хипотезите, когато процедурата по обратно приемане е образувана за пръв път, и хипотезите, когато тази процедура трябва да бъде отново проведена вследствие от връщането на засегнатото лице без документ за пребиваване в молещата държава членка след прехвърляне, залегналите в този член срокове трябва да бъдат спазени с в последния случай.

- 62 По отношение на броемето на тези срокове следва да се отбележи, че те са предназначени да уредят процедурата по обратно приемане и имат определящ принос за постигането на целта за бърза обработка на молбите за международна закрила, като гарантират, че процедурата по обратно приемане ще бъде проведена без неоправдано забавяне (вж. по аналогия решения от 26 юли 2017 г., *Mengesteab*, C-670/16, EU:C:2017:587, т. 53 и 54 и от 25 октомври 2017 г., *Shiri*, C-201/16, EU:C:2017:805, т. 31).
- 63 За целта споменатите срокове гарантират, че молещата държава членка образува процедурата по обратно приемане в разумен срок, считано от момента, в който разполага с информацията, с която може да отправи искане за обратно приемане до друга държава членка, като приложимият в тази рамка срок варира в зависимост от естеството на информацията.
- 64 Оттук следва, че няма логика същите срокове да започват да текат от дата, на която молещата държава членка не е разполагала с информацията, позволяваща ѝ да образува процедурата по обратно приемане.
- 65 В случай като разглеждания по главното производство положението ще е такова не само ако на тази държава членка не са ѝ известни обстоятелства, обуславящи компетентността на друга държава членка, но и — в контекст, в който вътрешните граници поначало могат да бъдат пресечени, без лицата да бъдат проверявани на вътрешните граници — ако същата държава членка не знае за присъствието на засегнатото лице на нейна територия.
- 66 В допълнение, да се приеме, че тези срокове започват да текат от момента, в който държавата членка е разполагала по време на първа процедура по поемане на отговорност или по обратно приемане с информация, която сочи, че компетентна е друга държава членка, от една страна, би ограничило значително ефективността на предвидените в Регламент „Дъблин III“ процедури и от друга, би създадо опасност да подтикне засегнатите лица да се върнат незаконно на територията на молещата държава членка след първо прехвърляне, като така осуетят прилагането на принципите и процедурите на същия регламент (вж. по аналогия решения от 17 март 2016 г., *Mirza*, C-695/15 PPU, EU:C:2016:188, т. 52 и от 13 септември 2017 г., *Khira Amaury*, C-60/16, EU:C:2017:675, т. 37).
- 67 Всъщност, когато засегнатото лице се е върнало на територията на молещата държава членка без документ за пребиваване, след първо прехвърляне, това тълкуване би скъсило съществено срока, който има тази държава членка, за да изпрати искане за обратно приемане, и дори би изключило изобщо възможността да се изпрати такова искане, преди на засегнатото лице да е дадена възможността да подаде нова молба за международна закрила, ако това лице се е върнало на въпросната територия повече от два или три месеца след датата, на която същата държава членка е разполагала по време на първа процедура по поемане на отговорност или по обратно приемане с информация, която сочи, че компетентна е друга държава членка.
- 68 При това положение срокът по член 24, параграф 2, първа алинея от Регламент „Дъблин III“ — приложим само когато държава членка, на чиято територия дадено лице пребивава без документ за пребиваване, реши да проведе търсене в системата Евродак — е релевантен, ако молещата държава членка е решила да постъпи така в рамките на процедурата по обратно приемане, образувана вследствие от връщането на засегнатото лице на нейна територия след първо прехвърляне — нещо, което обезателно предполага тя да е уведомена за присъствието на това лице на нейна територия.
- 69 Ако съответната държава членка не е решила да проведе търсене в системата Евродак, приложим е член 24, параграф 2, втора алинея от същия регламент. В този случай упоменатият в цитираната норма срок ще започне да тече едва от датата, на която на молещата държава членка станат известни, от една страна, присъствието на засегнатото лице на нейна територия и от друга, обстоятелствата, обуславящи компетентността на друга държава членка.

70 С оглед на изложеното дотук на петия въпрос, буква а) следва да се отговори, че член 24, параграф 2 от Регламент „Дъблин III“ трябва да се тълкува в смисъл, че в случай като разглеждания по главното производство, при който гражданин на трета държава се е върнал без документ за пребиваване на територията на държава членка, прехвърлила го по-рано в друга държава членка, искането за обратно приемане трябва да бъде отправено в предвидените от тази разпоредба срокове и че последните не могат да започнат да текат, преди молещата държава членка да е узнала за връщането на засегнатото лице на нейна територия.

По петия въпрос, буква б)

71 С петия си въпрос, буква б) запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали член 24, параграф 3 от Регламент „Дъблин III“ трябва да се тълкува в смисъл, че когато искането за обратно приемане не е направено в предвидените в член 24, параграф 2 от цитирания регламент срокове, компетентна да разгледа новата молба за международна закрила, която засегнатото лице трябва да има право да подаде, е държавата членка, на чиято територия то пребивава без документ за пребиваване.

72 Член 24, параграф 3 от Регламент „Дъблин III“ уточнява, че ако искането за обратно приемане не е направено в определените в член 24, параграф 2 от същия регламент срокове, държавата членка, на чиято територия засегнатото лице пребивава без документ за пребиваване, дава на лицето възможност да подаде нова молба за международна закрила.

73 Следва да се отбележи, че формулировката на тази разпоредба сама по себе си не дава възможност да се определи коя е държавата членка, която по принцип трябва да е компетентна, за да разгледа подобна молба.

74 Съгласно постоянната практика на Съда обаче, когато са възможни различни тълкувания на разпоредба от правото на Съюза, предимство трябва да се отдаде на тълкуването, което може да запази нейния полезен ефект (вж. в този смисъл решение от 27 октомври 2011 г., Комисия/Полша, C-311/10, непубликувано, EU:C:2011:702, т. 20 и цитираната съдебна практика).

75 В този аспект е необходимо да се подчертае, че ако член 24, параграф 3 от Регламент „Дъблин III“ следваше да се тълкува в смисъл, че означава просто, че засегнатото лице трябва да има правото да подаде молба за международна закрила и че следователно той няма никакво значение за определянето на компетентната да разгледа тази молба държава членка, посочената разпоредба би била изобщо лишена от полезен ефект.

76 Така от член 6, параграфи 1 и 2 от Директива 2013/32 следва, че държавите членки поначало са длъжни да регистрират всяка молба за международна закрила, подадена от гражданин на трета държава до националните органи, които попадат в приложното поле на тази директива, и че впоследствие са длъжни да следят засегнатите лица да имат действителна възможност да внесат своята молба възможно най-скоро.

77 Следователно, за да се запази полезният ефект на член 24, параграф 3 от Регламент „Дъблин III“, тази разпоредба трябва да се тълкува в смисъл, че при изтичане на сроковете, предвидени в член 24, параграф 2 от същия регламент, когато засегнатото лице реши да използва възможността да подаде нова молба за международна закрила, която държавата членка, на чиято територия то пребивава, е длъжна да му предостави, тази държава членка е компетентна да разгледа новата молба.

78 Това тълкуване впрочем се подкрепя и от преследваната в член 24, параграфи 2 и 3 от Регламент „Дъблин III“ цел, припомнена в точка 62 от настоящото решение.

- 79 Всъщност, ако подаването на нова молба за международна закрила при предвидените в тези разпоредби условия означаваше просто, че държавата членка, на чиято територия пребивава засегнатото лице, вече може да образува процедурата по обратно приемане при условията, залегнали в член 23 от този регламент, правилата по член 24, параграфи 2 и 3 от него не биха били в състояние да допринесат за постигането на целта за бърза обработка на молбите за международна закрила, защото изтичането на тези срокове не би попречило на провеждането на процедура по обратно приемане, която отново би забавила разглеждането на молбата за международна закрила, подадена от засегнатото лице.
- 80 Ето защо на петия въпрос, буква б) следва да се отговори, че член 24, параграф 3 от Регламент „Дъблин III“ трябва да се тълкува в смисъл, че когато искането за обратно приемане не е направено в предвидените в член 24, параграф 2 от цитирания регламент срокове, компетентна да разгледа новата молба за международна закрила, която засегнатото лице трябва да има право да подаде, е държавата членка, на чиято територия то пребивава без документ за пребиваване.

По петия въпрос, буква в)

- 81 С петия си въпрос, буква в) запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали член 24, параграф 3 от Регламент „Дъблин III“ трябва да се тълкува в смисъл, че наличието на все още висящо производство по обжалване на решение, с което е отхвърлена първа молба за международна закрила, подадена в една държава членка, трябва да се смята за равнозначно на подаването на нова молба за международна закрила в същата държава членка, по смисъла на тази разпоредба.
- 82 В тази насока е необходимо, на първо място, да се подчертае, че член 24, параграф 3 от Регламент „Дъблин III“ се отнася изрично до задължението за въпросната държава членка да предостави на засегнатото лице възможността да подаде нова молба за международна закрила.
- 83 Следователно законодателят на Съюза е желал да свърже изтичането на сроковете по член 24, параграф 2 от този регламент с последици не за изхода на вече образуваните процедури по обработка на молби за международна закрила, а за образуването на нова процедура за международна закрила.
- 84 На второ място, следва да се припомни, както следва от съображенията в точки 48—50 от настоящото решение, че когато подаването на жалба срещу решение, с което е отхвърлена първа молба за международна закрила, няма суспензивно действие, следва да се счита, че това решение поражда в пълна степен последиците си и че следователно обозначава приключването на административната процедура, образувана с подаването на молбата за международна закрила.
- 85 Ето защо на петия въпрос, буква в) следва да се отговори, че член 24, параграф 3 от Регламент „Дъблин III“ трябва да се тълкува в смисъл, че наличието на все още висящо производство по обжалване на решение, с което е отхвърлена първа молба за международна закрила, подадена в една държава членка, не трябва да се смята за равнозначно на подаването на нова молба за международна закрила в същата държава членка, по смисъла на тази разпоредба.

По петия въпрос, буква г)

- 86 С петия си въпрос, буква г) запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали член 24, параграф 3 от Регламент „Дъблин III“ трябва да се тълкува в смисъл, че когато искането за обратно приемане не е направено в сроковете по член 24, параграф 2 от този

регламент и засегнатото лице не е използвало възможността, която трябва да има — да подаде нова молба за международна закрила, държавата членка, на чиято територия то пребивава без документ за пребиваване, все още може да отправи искане за обратно приемане или да прехвърли посоченото лице в друга държава членка, без да направи такова искане.

- 87 Член 24, параграф 3 от Регламент „Дъблин III“ се отличава от други разпоредби относно изтичането на срокове, залегнали в този регламент, доколкото не предвижда, че само по себе си изтичането на сроковете, до които той се отнася, води до прехвърляне на компетентност.
- 88 Видно от отговора на петия въпрос, буква б), когато член 24 от цитирания регламент е приложим, за такова прехвърляне на компетентност е необходимо засегнатото лице да използва възможността, която трябва да има — да подаде нова молба за международна закрила в държавата членка, на чиято територия то пребивава.
- 89 Доколкото законодателят на Съюза не е свързал изтичането на сроковете, предвидени в член 24, параграф 2 от същия регламент, с никаква друга последица, следва да се приеме, че ако засегнатото лице не използва тази възможност, държавата членка, на чиято територия то пребивава, може да си направи съответните изводи и евентуално да образува процедура по обратно приемане, която трябва да гарантира, че това лице ще отиде обратно на територията на държавата членка, в която е подадо молба за международна закрила.
- 90 Като се има предвид обаче, от една страна, че компетентната държава членка е длъжна съгласно член 18, параграф 1, букви б)–г) от Регламент „Дъблин III“ да приеме обратно засегнатото лице при условията по членове 23–25 и 29 от този регламент и от друга страна, че никой от тези членове не предвижда прехвърлянето на това лице, ако замолената държава не е дала мълчаливо или изрично за целта съгласие, член 24, параграф 3 от въпросния регламент не може да се разбира в смисъл, че разрешава дадена държава членка да прехвърли посоченото лице в друга държава членка, без да направи искане за обратно приемане.
- 91 Ето защо на петия въпрос, буква г) следва да се отговори, че член 24, параграф 3 от Регламент „Дъблин III“ трябва да се тълкува в смисъл, че когато искането за обратно приемане не е направено в сроковете по член 24, параграф 2 от този регламент и засегнатото лице не е използвало възможността, която трябва да има — да подаде нова молба за международна закрила:
- държавата членка, на чиято територия то пребивава без документ за пребиваване, все още може да отправи искане за обратно приемане, и че
 - тази разпоредба не разрешава прехвърлянето на посоченото лице в друга държава членка, без да е направено такова искане.

По съдебните разноски

- 92 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (трети състав) реши:

- 1) Член 27, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 604/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година за установяване на критерии и механизми за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета държава или от лице без гражданство, във връзка със съображение 19 от този регламент и с член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национално законодателство като разглежданото по главното производство, съгласно което при съдебния контрол на решението за прехвърляне е необходимо да се изхожда от фактическата ситуация към момента на последното съдебно заседание пред сезирания съд или, ако такова не се провежда, към момента, в който същият се произнася по жалбата.
- 2) Член 24 от Регламент № 604/2013 трябва да се тълкува в смисъл, че в случай като разглеждания по главното производство, при който, след като е подал молба за международна закрила в една държава членка, гражданин на трета държава е прехвърлен в тази държава членка вследствие от отхвърлянето на нова молба, подадена пред друга държава членка, и след това се е върнал на територията на втората държава членка без документ за пребиваване, спрямо този гражданин може да се води процедура по обратно приемане и че не е възможно това лице отново да бъде прехвърлено в първата държава членка, без да се провежда такава процедура.
- 3) Член 24, параграф 2 от Регламент № 604/2013 трябва да се тълкува в смисъл, че в случай като разглеждания по главното производство, при който гражданин на трета държава се е върнал без документ за пребиваване на територията на държава членка, прехвърлила го по-рано в друга държава членка, искането за обратно приемане трябва да бъде отправено в предвидените от тази разпоредба срокове и че последните не могат да започнат да текат, преди молещата държава членка да е узнала за връщането на засегнатото лице на нейна територия.
- 4) Член 24, параграф 3 от Регламент № 604/2013 трябва да се тълкува в смисъл, че когато искането за обратно приемане не е направено в предвидените в член 24, параграф 2 от цитирания регламент срокове, компетентна да разгледа новата молба за международна закрила, която засегнатото лице трябва да има право да подаде, е държавата членка, на чиято територия то пребивава без документ за пребиваване.
- 5) Член 24, параграф 3 от Регламент № 604/2013 трябва да се тълкува в смисъл, че наличието на все още висящо производство по обжалване на решение, с което е отхвърлена първа молба за международна закрила, подадена в една държава членка, не трябва да се смята за равнозначно на подаването на нова молба за международна закрила в същата държава членка, по смисъла на тази разпоредба.

- б) Член 24, параграф 3 от Регламент № 604/2013 трябва да се тълкува в смисъл, че когато искането за обратно приемане не е направено в сроковете по член 24, параграф 2 от този регламент и засегнатото лице не е използвало възможността, която трябва да има — да подаде нова молба за международна закрила:**
- **държавата членка, на чиято територия това лице пребивава без документ за пребиваване, все още може да отправи искане за обратно приемане, и че**
 - **тази разпоредба не разрешава прехвърлянето на посоченото лице в друга държава членка, без да е направено такова искане.**

Подписи